

# Většinu návrhů zákonů předkládá sněmovně vláda, nejméně Senát

Zdaleka nejčastějším autorem zákonů a jejich novel je vláda, nejméně návrhů předložil zatím v tomto volebním období Senát. Ze statistiky zveřejněné tiskovým odborem dolní komory vyplývá, že z celkem 328 návrhů jich 213, tedy zhruba dvě třetiny, sněmovně předložil kabinet. Čtyřicet návrhů podali poslanci, 16 krajská zastupitelstva a pět Senát.

Lze to vysvětlit hlavně legislativními pravidly. Platí totiž, že sněmovně může návrh zákona či novely předložit třeba jen jeden poslanec, zatímco horní komora a krajská zastupitelstva to mohou udělat jen jako celek. Pokud se tedy nějaký senátor rozhodne předložit novelu, musí pro svůj záměr získat většinu svých kolegů, aby se z jeho iniciativy vůbec stal návrh zákona.

Největší počet návrhů směřuje do sněmovny logicky z vlády, protože k tomu má zdaleka nejlepší zázemí, může využít ministerské legislativní odborníky a další státní úředníky.

Ze statistiky mimo jiné vyplývá, že od června 2002 do konce loňského roku sněmovna schválila 158 návrhů zákonů či novel, 112 jich už vyšlo ve Sbírce zákonů.

Dolní komora projednává návrhy ve třech fázích, takzvaných čteních. V tom prvním se poslanci rozhodují, zda vůbec stojí za to se předlohou zabývat, a zda ji tedy přikáže k projednání odborným výborům. Pokud ano, jsou to právě výbory, kde se poslanci často i několik měsíců zabývají normami nejpodrobněji a předkládají k nim pozměňovací návrhy, které pak zaznějí ve druhém čtení. Krátce po něm může následovat čtení třetí, kdy sněmovna hlasuje jednak o předložených pozměňovacích návrzích a nakonec i o zákonu jako celku.

V prvním, druhém i třetím čtení může dolní komora předlohu zákona zamítnout. Statistika svědčí o tom, že nejkritičtější je hned první čtení, v němž poslanci zamítli 25 návrhů zákonů a novel. Ve druhém čtení skončilo svou legislativní pouť sedm a těsně před cílem, tedy ve třetím čtení takto zatím ztroskotalo deset předloh.

Sněmovna může návrh také vrátit autorovi k dopracování, což je rozhodnutí, které se svými praktickými dopady příliš neliší od zamítnutí. Předkladatel musí, pokud ještě chce, prosazovat svůj návrh znovu od začátku, tedy předložit ho a absolvovat opět všechna tři čtení. Dolní komora takto autorům vrátila od června 2002 šest návrhů, devět jich sami předkladatelé vzali zpět. Této možnosti využívají nejčastěji tehdy, když vidí, že by návrh stejně neprosadili, případně pokud hrozí, že sněmovna ho sice schválí, ale v úplně jiné podobě, než oni sami zamýšleli.